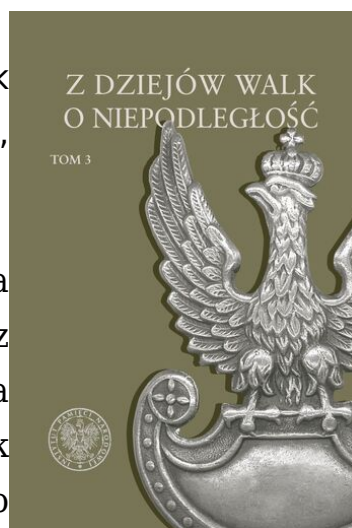

Z dziejów walk o niepodległość, t. 3

Z dziejów walk o niepodległość, t. 3, red. Marek Gałęzowski, Sławomir Kalbarczyk, Jerzy Kirszak, Daniel Koreś, Warszawa 2015, 680 s.

W sierpniu 2014 r. przypadła setna rocznica wymarszu Pierwszej Kompanii Kadrowej z krakowskich Oleandrów na rozkaz Józefa Piłsudskiego. Wydarzenie to dało początek Legionom Polskim, które odegrały trudną do przecenienia rolę w wybiciu się Polski na niepodległość w listopadzie 1918 r., a następnie w stworzeniu struktur państwa i Wojska Polskiego, które broniło odrodzoną Rzeczpospolitą i wywalczyło jej granice. Wymarsz kompanii kadrowej Legionów w sierpniu 1914 r. jest tym ważniejszy, że z chwilą wybuchu I wojny światowej tylko nieliczni, skupieni pod legionowym sztandarem, wbrew opinii większości, wierzyli w możliwość wywalczenia niepodległej Polski. [...] Obalając w Michałowicach słupy graniczne między zaborami austriackim a rosyjskim, żołnierze „kadrówki” rozpoczęli epopeję Legionów Polskich – pierwszej formacji wojskowej od czasów powstania styczniowego 1863 r, walczącej na ziemiach polskich pod sztandarem z białym orłem. [...] Czyn legionowy okazał się wkrótce jednym z fundamentów, na którym zaczęto

Z dziejów walk o niepodległość, t. 3

odbudowywać gmach Rzeczypospolitej. Spełniły się słowa Hymnu strzeleckiego anonimowego autora: „Naprzód, drużyno strzelecka/ Sztandar do góry zwój wznies/ Żadna nas siła zdradziecka/ Zniszczyć nie zdoła ni zgnieść/ Czy umrzeć nam przyjdzie wśród boju/ Czy w tajgach Sybiru nam zgnić/ Z trudu naszego i znoju/ Polska powstanie, by żyć”. Jak zaś słusznie mówił w piętnastą rocznicę odzyskania niepodległości gen. Kazimierz Sosnkowski, „nikt zaprzeczyć nie zdoła, że Legiony stały się kadrą i moralnym bodźcem, na którym oparła się cała budowa wojska polskiego”.

Publikacja w ramach centralnego projektu badawczego „Ziemie polskie pod okupacją 1939-1945”

Pliki do pobrania

[SPIS TREŚCI \(pdf, 626.5 KB\)](#)